

ВИХОВУВАТИ ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ

Як вже повідомлялося, відбулися загальноуніверситетські партійні збори. На них розглянуто питання «Про завдання партійної організації університету по дальшому посиленню ідейно-політичної роботи, інтернаціональному вихованню колективу у світлі доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС т. Л. І. Брежнєва «Про п'ятдесятіріччя Союзу Радянських Соціалістичних Республік». З доповідю виступив секретар парткому університету доцент Л. Х. Калустян.

У доповіді наголошено, що предметом особливої турботи партії залишається підвищення ролі комуністів в ідеологічній роботі, в комуністичному вихованні трудящих. Це розглядається не тільки як обов'язок комуністів — працівників ідеологічного фронту, але і як важливі справи всіх бійців.

Кожен комуніст повинен бути прикладом високої ідеїності й політичної свідомості, непримиримості до буржуазної ідеології, що має особливе значення в обстановці гострої ідеологічної боротьби між соціалізмом і капіталізмом.

КПРС — партія інтернаціоналістів-ленінців, вона завжди надавала й надає великого значення справі виховання мас у дусі соціалістичного інтернаціонализму і радянського патріотизму.

Наши вища школа вносить важомий вклад у підготовку й виховання висококваліфікованих спеціалістів для всіх галузей життя

нашого суспільства.

Партійна організація, ректорат, професорсько-викладацький склад віддають собі звіт у тому, як багато нам треба зробити, щоб система навчання і виховання в повній мірі відповідала високим вимогам життя, щоб кожему студенту одержав фундаментальну підготовку, виховувався в дусі вірності ідеалам комунізму, постійно прагнув активної творчої праці.

Квітневий Пленум ЦК КПРС, рішення Пленуму ЦК КП України «Про завдання партійних організацій Республіки по подальшому підвищенню роботи з кадрами у світлі рішення XXIV з'їзду КПРС», збори партійного актива Одеської області й міської партійної організації, що відбулися останнім часом, вчать нас, як треба принципово вирішувати важливі питання ідейно-політичної роботи й інтернаціонального виховання трудящих.

Аналогічно діяльність партій-

ної організації університету, слід відзначити, що в період підготовки й проведення свята 50-річчя утворення СРСР значно активизувалася робота з інтернаціонального виховання нашого колективу.

Нам приємно відзначити, що відповідач, що специальним рішенням Колегії Міністерства СРСР наш університет був відзначений з позитивного боку його досвід став надбанням інших вузів республіки.

Але сьогодні з трибуни партійних зборів треба тверезо проаналізувати всю нашу діяльність, проявити партійну відповідальність в оцінці того, що зроблено в галузі ідейно-політичного виховання величного й складного університетського колективу. Усіх справи вирішують кадри — так вчить наша партія.

Питання про кадри — головне питання підвищення рівня всієї нашої діяльності. Мова йде про партійну методологічну спрямованість викладання з партійних позицій, про підвищення відповідальності кожного викладача за доручену справу виховання і навчання студентів.

За останній час в результаті постійної уваги до питань кадрової політики з боку парткому,

ректорату дещо поліпшився склад професорів та викладачів, більш вміло впливають факультетські партійні організації на підбір, розстановку й виховання кадрів. Так, у 1970 р. з 61 завідувачем кафедрами було 36 комуністів, а зараз — 51 комуніст очолює кафедри. Також збільшилось число кандидатів і докторів наук. За останні два роки співробітниками університету було захищено 10 докторських і 73 кандидатські дисертації.

Важливі місце в житті й роботі нашого колективу посідає проблема віку викладачів. Це стосується біологічного, філологічного, геолого-географічного та ряду інших факультетів.

Кафедра — це та ланка, яка несе всю повноту відповідальності за навчання і виховання студентів.

У нас чимало деканів, завідувачів кафедрами з почуттям обов'язку ставляться до виконання своєї роботи. Але, на жаль, є ряд керівників кафедр, викладачів, які не займаються питанням виховання студентів.

Є недоліки в складанні індивідуальних планів політико-виховної роботи на кафедрах. Ряд

товаришів включають до них абсолютно непродумані формулювання (окрім кафедри фізичного, біологічного та історичного факультетів).

Важливе місце у виховному процесі посідає навчання. В університеті стабілізувалася успішність. Це добре. В цьому чимала заслуга всього професорсько-викладацького складу й основної маси студентів, які прагнуть до знань, добре орієнтуються у великому потоці наукової інформації. Студенти-комуністи йдуть в навчанні, як правило, попереду.

Але не треба забувати, що важливе місце у формуванні ідеїної переконаності посідає лекція. І тут у нас є недоліки. Має місце неправильна тенденція відійти від читання лекцій. Як можна пояснити таке явище, коли в I семестрі професор А. Корсаков прочитав всього 16 годин, В. Сорбалье — 20, професор Г. Літвинчук — 34, професор І. Гоголев — 30, професор О. Лобунець — 34, професор А. Уйомов — 34, а В. Пріснов не прочитав жодної години.

Закінчення на 2-й стор.

Нешодавно наш університет відвідала делегація Тбіліського університету, в складі проректора, професора С. М. Джорбенадзе, секретаря парткому, доцента Д. К. Джекія, декана філфаку, професора О. А. Баканідзе, доцента Т. Л. Кваріані.

Підписано Договір про дружбу і всебічне співробітництво між двома братнimi університетами.

На фото: договір про дружбу та співробітництво підписано проректором ТДУ професором С. М. Джорбенадзе та проректором ОДУ, доцентом Д. І. Поліщуком.

Фото В. ШИШИНА.

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 19 (116)

13 ЧЕРВНЯ 1973 р.

Ціна 2 коп.

СЕСІЯ-ЗВІТ ЗА СЕМЕСТР

Який твій внесок
у перше півріччя
3-го виришального?

ВИМОГЛИВА Й СКРОМНА

Вся наша країна, область, місто й університет, зокрема, переджають зараз подію історичної ваги — їде підготовка до виборів у місцеві Ради депутатів трудящих. Через кілька днів ми підемо на свої виборчі дільниці, щоб віддати голоси за своїх обранців — кандидатів у депутати до місцевих Рад.

Виборці округу № 83 голосуватимуть за кандидата в депутати до обласної Ради депутатів трудящих Віру Олександрові Фабіанську, викладача філологічного факультету нашого університету.

Щойно завершилось святкування 150-річчя з дня перебування великого російського поета О. С. Пушкіна в Одесі. У зв'язку з цим святом наше місто було обране місцем проведення респуб-

ліканської наукової конференції, яка тривала три дні і закінчила роботу 7 червня.

Ці дві події — вибори й святкування 150-річчя з дня перебування Пушкіна в Одесі — для Віри Олександровни будуть особливо пам'ятними. Вона переживала їх по-своєму. З ними в ній з'явилося чимало турбот і радісних хвилювань. Щойно вона зустрічалася зі своїми виборцями, а дніми на конференції робила доповідь на тему: «Пушкін у колі літературних і супільніх інтересів Короленка».

На шляху В. О. Фабіанської бувало всього. Чимало й труднощів. Народившись у 1925 році, вона зустріла Велику Вітчизняну війну в пору своєї квітучої юності. Її, юності, не дано було спокійно відійти. Довелось в 16

років стати дорослою. Справа підпільниці була нелегкою, але мужна дівчина пройшла сміливо цією важкою стежиною. Держава високо оцінила заслуги В. О. Фабіанської, нагородивши її медаллю «За відзахту».

Післявоєнні роки зв'язані з навчанням в університеті, роботою в школі вчителем мови, зачучем, і потім знову — університет. Доля не дарувала Вірі Олександровні второрічних стежок і легкого життя. Та, мабуть, у всіх людей, які бажають жити чесно й цікаво, вона така.

Пригадується, керівник кандидатської дисертації Віри Олександровні професор Андрій Володимирович Недзвідський, говорив, що йому було дуже приемно працювати з В. О. Фабіанською. Але вона, разом з тим, завдавала й чимало клопоту, бо раптом виявлялася, що розділ дисертації, який ним уже був перевіре-

ний і майже схвалений, вона вирішувала переробити, притому докорінно. І так аж до чистового варіанту.

Віра Олександровна дуже вимоглива. Вимоглива до себе й до інших. З нею приемно працювати, і разом з тим — нелегко. Ті труднощі завжди повертаються раздісто.

Зарах Віра Олександровна скаржиться на перевантаженість, на брак часу, але бачиш — сме життя до вподобі цій чесній, сумлінній, принциповій і скромній людині.

Звичайно, робота депутата принесе Вірі Олександровні чимало турбот і, віриться, радості. Й буде нелегко, але ж в тому вона бачить щастя. Вірного порадника знайдуть у В. О. Фабіанській ті, хто обратиме її своїм депутатом.

П. ШИШІН

ВИХОВУВАТИ ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

При неповному навантаженні професорів, доцентів, старших викладачів читання лекцій долучається асистентам та лаборантам. Такі факти мають місце на кафедрах російської літератури, загального і слов'янського мовознавства (філологічний факультет), біохімії, генетики й дарвінізму (біологічний факультет), на деяких кафедрах механіко-математичного факультету.

Іноді безконтрольність доходить до того, що деякі лаборанти працюють одночасно на трьох посадах: лаборанта, викладача-погодинника й працівника господарства (наприклад, на хімічному факультеті).

Далі Л. Х. Кацустан зупиняється на роботі, проведений партійною організацією вузу, парткомом по викритті недоліків методологічного плану в роботі кафедри історії УРСР історично-факультету.

Є недоліки й в роботі кафедр суспільних наук. У викладанні суспільних дисциплін не вистає належної методологічної зрілості. Це зв'язано з відсутністю контроля за якістю викладання. Тільки цим можна пояснити заради велике захоплення кафедри філософії формально логічними питаннями і недостатня увага до вивчення студентами проблем історичного матеріалу.

Питання ідейного рівня викладання обговорювались на парткомі, коли йшла розмова про філологічний факультет.

Слід зупинитись на такій формі партійної освіти, як методологічні семінари викладачів і співробітників, які мають чимале значення в ідейно-політичному вихованні колективу. Партком обговорює і контролює діяльність семінарів. Добре працюють семінари з актуальних проблем науки на філологічному, історичному, фізичному, геолого-географічному факультетах.

Разом з тим, більшої методологічної чіткості слід побажати семінару юридичного факультету. Недостатне відбудування деяких семінарів на хімічному, біологічному факультетах. А ім надається велика увага, бо вони мають бути тісно зв'язані з завданнями навчання і виховання студентів, з ідейною спрямованістю навчального процесу.

Підготовка висококваліфікованих спеціалістів, ідейно переконаних бійців за справу партії, корінне поліпшення виховної роботи вимагає подальшого розвитку наукових досліджень, тісно зв'язаних з удосконаленням наукових основ, учбово-виховного процесу.

В 1973 році колективи кафедр, наукових установ і проблемних лабораторій виконують значний обсяг фундаментальних досліджень в галузі суспільних, гуманітарних та природничих наук, а також велику кількість робіт для підприємств народного господарства країни. І ця робота виховує у співробітників почуття братської допомоги, радянського патріотизму, має велике виховне значення.

Чимале виховне значення має друкована продукція нашого колективу. Ті праці, в яких знайшли своє відбиття важливі теоретичні проблеми, досвід вирішення національного питання, мають величезне значення у формуванні свідомості радянського громадянин. Враховуючи це, перебудована наукова тематика на історичному факультеті. Розпочала розроблення нової теми кафедра історії КПРС («КПРС на чолі науково-технічного прогресу»), чим зробила серйозну заявку на розв'язання проблем сучасності, але тут є ряд недоробок. На них треба зважити.

Не раз критикувалась кафедра наукового комунізму, яка безпосередньо займається проблемами комуністичного виховання. Але потрібно, щоб теоретичні питання кафедри були тісно зв'язані з тією конкретною роботою по політичному загартуванню та моральному вихованню, які проводять наша партійна організація.

Доповідач зупиняється також на важливому аспекті політико-

виховної роботи — контролі за ідейно-науковим рівнем видавництва, за змістом доповідей, що виносяться на наукові збори. У нас немає видавництва. В той же час члени нашого колективу активно публікують свої роботи. До 50-річчя утворення СРСР вийшли праці професорів І. Дузя, М. Левченко, М. Раковського, Н. Якупова, В. Фащенка, О. Лобунця, доцентів Н. Романюка, Л. Стрельцова, А. Веселаго та ін. В той же час окремі викладачі з року в рік не виступають зі статтями, науковими доповідями, і вважають це за нормальне. На жаль, трапляється й таке, що окремі публікації мають серйозні помилки методологічного характеру, і кафедри не дають гострої політичної оцінки. Так, в брошурі, випущенні доцентами Г. Пляшко та І. Вороб'єм, допущено ряд неточностей в формулюваннях методологічного характеру.

Важливе місце в науковій роботі посідають господаріві теми. А тут не все гаразд. Потрібна персональна відповідальність за їх виконання. Про безвідповідальність керівників свідчить той факт, що з року в рік не проводять господаріві тем кафедри біологічного факультету (кафедри гідробіології — завідувач професор Ф. Замбріборщ, генетики й дарвінізму — завідувач професор А. Вороб'єв), зоології хребетних (завідувач — доцент Л. Назаренко). Коли ж, нарешті, ці кафедри та їх керівники змінять своє ставлення до такої важливої справи?

Науково-дослідна робота в університеті невід'ємна частина всієї нашої роботи, в тому числі виховної. Від того, як вона проводиться, як готуються кадри, залежить успішне виконання основного нашого завдання — виховання висококваліфікованих спеціалістів, ідейно загартованих громадян нашої Вітчизни. Університет готує чимало молодих спеціалістів через аспірантуру. Зараз у нас навчаються 240 аспірантів обох видів навчання. Але нас не стільки турбує кількість, як те, скільки з них захищають свої роботи в строк. А такі факти (фізичний, механіко-математичний та інші факультети). Подальше удосконалення аспірантури, її ефективність у величезній мір залежать від підвищення вимогливості як до аспірантів, так і до наукових керівників. Необхідно також поліпшити методи й форми відбору кандидатів до аспірантури, враховуючи підготовку їх методологічну, педагогічну та наукову.

З участю Інтерради університету організовувались урочисті вечори та збори, присвячені знаменним датам радянського народу та країн, студенти яких навчаються в університеті. Останнім часом успішно проводяться вечори «Біля карти світу», на яких іноземні студенти знайомлять один одного та радянських студентів з досягненнями свого народу в економічному та культурному будівництві. Інтернаціональне виховання планувалось і виконувалось цього року під лозунгом «За гідну зустріч 50-річчя утворення СРСР».

Далі доповідач говорить про недоліки, що мають місце в цій важливій ділянці роботи університету. І вони стосуються в першу чергу кафедр суспільних наук. Їх робота, як правило, обмежується тією, що зв'язана з учебним процесом. Мало уваги приділяється питанням знайомства іноземних студентів з радянськістю, організації екскурсій на підприємства та в колгоспи області. Наприклад, кафедри філософії та політекономії таку роботу розпочали тільки в травні ц. р. Є недоліки і в роботі деканатів механіко-математичного, фізичного, хімічного та біологічного факультетів.

Є недоліки в роботі деканату по роботі з іноземними студентами та кафедри російської мови. Керівники деканату комуністичні А. Еннан, В. Соломонов, секретар парторганізації О. Філіпчук, завідувач кафедрою російської мови М. Сорокіна повинні у зв'язку з різким збільшенням контингенту іноземних студентів і майбутнім його зростанням змінити стиль роботи.

Виховання — складний і багатогранний процес. Його моментом є вміння організувати прийом викладачів, студентів і оперативно вирішувати питання. А цього не вистачає нашим проректорам, деканам, начальникам відділів і служб, нашему профкому. Та й членам парткому слід чітко й пеконливо вирішувати деякі питання. Однак повата до людей, чуйне та уважне ставлення до їх запитів не виключають вимогливості. Без серйозної вимогливості до того, кому доручена та чи інша справа, не можна підвищити рівень виховної роботи в університеті, говорити доповідач.

Партійна організація нашого

університету складається з 700 комуністів. Вона — монолітна ієдина. Її ідеяна загартованість, високий організаторський рівень, розгортає принципової критики та самокритики у відповідальній період життя колективу — обміну партійних документів — е запорукою того, що завдання, які стоять перед нашим колективом, будуть успішно виконані.

* * *

Після доповіді почалося обговорення.

Добре, що в доповіді особлива увага приділяється вихованню у нашого студентства марксистсько-ленінського світогляду, сказав декан Ю. С. Червоний.

В цьому напрямку багато робить і партбюро нашого факультету. На жаль, мають місце окремі прояви недисциплінованості, порушення морального кодексу з боку деяких студентів, в тому числі і комуністів. На комуністів, які порушували дисципліну, накладено партствагнення.

При проведенні учбової, наукової і виховної роботи кафедри приділяють велике значення методологічним положенням, що висунуті у доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнева «Про 50-річчя Союзу Радянських Соціалістичних Республік».

Виступаючий наголошував на тому, що комуністи ніколи не повинні забувати про свою авангардну роль.

Рішення квітневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС про міжнародну діяльність Центрального Комітету мають велике значення для зміцнення миру у всьому світі, створення сприятливої атмосфери у стосунках між державами з різним соціальним ладом, сказав у своєму виступі завідувач кафедрою історії КПРС Н. М. Якупов.

Велику роботу проводять члени кафедри по пропаганді матеріалів про 50-річчя СРСР. З лекціями виступають комуністи П. С. Сторя, Г. Л. Фролова, В. В. Сенюшкін, С. І. Аплатов, та інші. Говорячи про велику роль пропагандистів-міжнародників, які виступають по лінії товариства «Знання», виступаючий відзначає, що серед них лише 25 вузівських працівників. Це занадто мало. Нам треба подбати про те, щоб зросло число міжнародників і серед наших викладачів.

Н. М. Якупов наголошує на необхідності посилення боротьби з різними проявами буржуазної ідеології, — націоналізму і сюнізму. Кожна наша лекція, кожен виступ, каже він, повинні мати бойовий настуਪальний характер.

Доцент Л. А. Левченко відзначає роль кафедри політекономії у формуванні марксистсько-ленинського світогляду.

Виступаючий піднімає питання про подальше удосконалення учебного процесу, про необхідність урізноманітнення методів роботи зі студентами.

Позитивно оцінюючи прихід молодих викладачів на кафедру, Л. Левченко говорить про необхідність чіткої спеціалізації на кафедрі. Говорячи про слабку технічну оснащеність при читанні лекцій викладачами гуманітарних факультетів, Левченко ставить питання про докорінне розв'язання його. Це переросло в цілу проблему нашої роботи.

Професор Ю. О. Карпенко говорить про значення студентської наукової роботи. Він, зокрема, зупиняється на роботі студентських гуртків філологічного факультету.

В силу того, що філологи опинилися у винятково скрутних умовах (відсутність аудиторного фонду), ряд гуртків, в тому числі і з суспільних наук, по суті припинили свою діяльність. Виступаючий говорить про ті нагороди, які здобули філологи нашого університету в інших вузах, буричи участь у студентських наукових конференціях. Ім наявіть ряд робіт вдалося опублікувати у збірниках інших учбових закладів. Гостра критика звучить з трибуни на адресу керівництва університету за те, що на протяжі цілого ряду років не помітно

ніякого поступу у роз'язанні питання про університетські видання. Виступаючий висловлює свою нездогоду із забороною читати лекції асистентам. Де ж тоді будуть асистенти зростати як педагоги, лектори?

Виступ професора А. Ю. Глаубермана був присвячений роботі першінної організації «Знання» нашого університету. Говорилося про велику роботу, яку проводять викладачі як лектори у місцевості. Однак резерви лекторської праці університету далеко не вичерпані.

Виступаючий піднімає питання про читання цілих циклів лекцій на підприємствах. Практика організації такого циклу на канатному заводі цілком вправдана й має бути поширені на інших підприємствах.

На роботі зі студентами, які прибули на навчання у наш університет з різних країн, зупиняється декан факультету по роботі з іноземними студентами доцент А. А. Еннан. Він піддає різкій критиці господарників, які мають дбають про порядок у гуртожитках, охайність, про своєчасну заміну й ремонт меблів, що призводить часто до побутових непорозумінь. Говорячи про виховання студентів-іноземців, тов. А. Еннан наголошує на тому, що це не тільки справа деканату й кафедри російської мови, а й усіх суспільних і спеціальних кафедр. Докори з трибуни адресуються кафедрі філософії, наукового комунізму.

Виступ секретаря комітету комсомолу В. Шибуняєва був присвячений діяльності комсомольської організації у вихованні великої армії молоді університету. Він зупиняється на тому, що в ряді випадків рішення комсомольських бюро факультетів залишається невиконаним, а наявна критика не досягає своєї мети. Значну частину свого виступу він присвячує організації громадсько-політичної практики студентів.

Роздумам про роль кафедри у виховній роботі факультету був присвячений виступ декана фізичного факультету, доктора фізики-математичних наук В. В. Сердюка. Він піддає критиці ті кафедри, які стали на шляхі абсолютизації спеціальності й мало дбають про включення своїх студентів у загальну сферу громадсько-політичного життя факультету.

Це знаходить підтримку і в подальшому виступі декана механіко-математичного факультету професора М. І. Гаврилова. Надалі свій виступ він присвячує відділенню прикладної математики й автоматизації систем управління, розповіда

РОБОТА продовжиться

Майже місяць студенти факультету романо-германської філології проходили ГПП у відділенні внутрішніх справ Іллічівського району. Іх завдання дуже відповідальне: профілактична робота по боротьбі з тунеядцями, п'янiciами та іншими порушниками прав радянського законодавства. І от розповіді студентів.

О. Антонюк, I курс:

— Так, часу ця робота займає багато. Адже наша ділянка знаходитьсь аж на Ленінському селищі. Це не дуже зручно, бо треба далеко їхати. Але сама робота труднощів не викликає. Ми перевіряємо домові книги та паспорти.

— Чи не трапляється якісь непорозуміння?

Л. Кузик, I курс:

— Поки що ні. Адже з нами ще ходить дільничний. Та я гадаю, що нічого не трапиться і далі, бо ми вже трохи звикли до того, що наша поява не завжди викликає радість.

Взяти інтерв'ю у лейтенанта Шостака, в розпорядження якого прибули студенти, жаль, не вдалося. Він був дуже заклопотаний:

— А що казати? Студенти попрацювали непогано, але підбивати підсумки ще рано. Адже робота продовжується у наступному році.

Н. ГРИГОРЕНКО,
студентка I курсу,
факультету РГФ,
слушач ШМЖ.

СЕСІЯ, СЕСІЯ, СЕСІЯ, СЕСІЯ, СЕСІЯ, СЕСІЯ

ТЕОРІЯ І ЖИТТЯ

...Як завжди буває перед початком семінару, в аудиторії мештає: хто швидкоруч перегортав конспект, хто діставав авторучку, а хто ділився своїми планами на вихідний — адже завтра неділя... Та ось — дзвоник.

— Сьогодні ми розглянемо тему «Соціалістична законність і правопорядок», — як завжди, розпочинає семінар по теорії держави та права старший викладач В. В. Ніконов. — І перше слово падає...

Всі очікувально дивились на Василя Васильовича, а він, обвівши поглядом присутніх, закінчує:

...випускнику нашого факультету, нині прокурору в Абхазькій АРСР Едуарду Дзуковичу Арзіані.

З-за передньої парті піднімається людина з сивиною на скронях та живими темними очима.

Інколи студенти вважають, що розслідування злочинів — щось далеке від теорії держави і права а тим більш від історії... А юрисконсульт, мовляв, може обйтись без знань криміналістики, — роз починає Едуард Дзукович.

Замислилась (справа).

У кабінеті політекономії.

Фото К. ЧЕЧКІНОЇ.

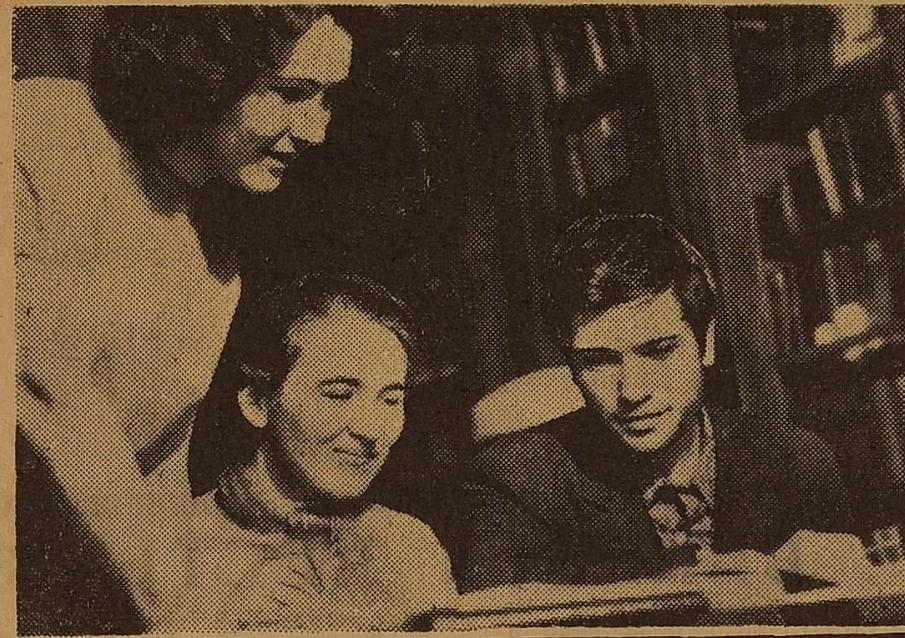
— Я вже 20 років працую в органах прокуратури й можу запевнити, що для юриста немає другорядних речей. Слідчому доводиться вирішувати такі справи, що вимагають спеціальних знань з різних галузей юридичної науки, зокрема з теорії держави й права. Тема нашого семінару дуже тісно зв'язана з практикою. Розповім кілька випадків з слідчої практики...

І Е. Д. Арзіані, ілюструючи яскравими прикладами, розповів, як працівники прокуратури борються за змінення соціалістичної законності та правопорядку в Абхазії, як іноді слабка теоретична підготовка слідчого приво-

дить до помилок, і як важко буває їх виправляти.

А В. В. Ніконов запропонував студентам дати аналіз кількох справ, використовуючи набуті знання. Виникає жива дискусія... Язгадав слова професора О. В. Сурилова, сказані під час однієї з лекцій: «Юрист стикається з різноманітними сторонами життя, і він повинен дуже багато знати, більше, ніж представник будь-якої іншої професії». Цього вимагає справа, якій він себе присвятить: боротьба за справедливість, за соціалістичну законність і правопорядок.

Б. ПЕРЕЖНЯК,
слушач ШМЖ.

Де поїсти, що жоїти? 1. ОБІДОМ ПОДІЛИСЯ З ТОВАРИШЕМ

Життя давно спростувало істину, начебто на голодний шлунок добре думається. Практика студентського життя доводить, що навпаки.

Сесія — творчість на вишому піку сил, мобілізація максимуму розумових зусиль у мінімум часу. Сьогодні кожен студент, як ніколи, потребує хорошого обіду, на який він має витратити найменше часу. Це розуміють всі, у тому числі і практикі громадського харчування. У них теж сьогодні не сходить з язика студентське слово «сесія». І для них сьогоднішня гарячка — іспит. Як вони його складають?

Старший повар ідалні № 40 Р. П. Муштигіна:

— Завжди до нас народу приходить не дуже багато (відзначимо у дужках, що це не великий плюс ідалні). А зараз всі сидять у дома, готовуються, кількість тих, хто харчується, майже подвоїлася. Зрозуміло, сесія!

А що ж приготували в ідалні гуртожитку в один із днів сесії? У день перевірки рейдовою бригадою досконало вивчене меню. Воно було складено фундаментально. Мимоволі подумалося, що для студента воно мало звучати чудовою симфонією, високою поезією. Ще б пак: що завгодно для душі і для шлунка. На час відкриття залу на обід на роздачі були майже всі страви, вказані у меню. Санітарний стан досить задовільний.

Отже, все нормально? Здається, так.

Зрозуміло, є й чимало недоліків, чев'язок, недоробок. Але вони навряд чи є визначальними. Це труднощі, яких можна позбавитися. Як, наприклад, потреба негайно встановити тітак, тому що через пошкодження припинили подачу гарячої води.

Взагалі ж, повторюємо, картина задовільна. А студенти скаржаться.

І в ідалні № 98 на день перевірки меню виглядало досить солідно, ціни не дуже високі. Тут,

щоправда, були відсутні дієтичні страви. Пояснили це дуже просто — субота. А хіба ж в суботу дієтичники не їдять?

В основному — і тут все разд. А студенти скаржаться...

Може, вони занадто примхливі. Навряд. В чому ж тоді справа?

Щоб відповісти на це важке питання, уявімо собі, що нам щодня подають обід з трьох страв: борщ, котлети, компот. День у день. Протягом місяців, п'яти років. Чи сподобається це нам? Безперечно, ні.

А тут-то й криється одна з причин скарг: меню не відповідає тому, що є на столі студента. І симфонія, яка звучить, згідно меню, з плова, шніцеля, котлет, гуляша з яловичини, шашликі (і таке в меню буває), тефтелей, риби, страв із птиці, 2—3 перших страв і т. д. і т. п., перетворюється в одну нудну ноту: борщ, котлети і компот. А от давайте подивимось, скільки яких блід

но прибираються столи (не вистачає одного робітника), недостатня кількість дієтичних страв.

Загляньмо ще глибше у минуле. Ідалні № 98 якось у минулому році перевіряли представники побутової комісії хімфаку. Проціюмо кілька рядків із звіту: «Питання якості страв, особливо других, поки що є слабким місцем. Враже відсутність різноманітності, мало капсалів (із капустою, вінегретом), немає страв з сиру, мало м'ясних натуральних страв. Найчастіше бувають котлети та шницели невисокої якості з явно збільшеною кількістю хліба. Меню ідалні, як правило, не відповідає тому, що є в наявності: з 8 назв других страв буває не більше 5».

Тут вже коментарі дійсно зайдуть. Тобто недоліки, про які говорилося на засіданні, зовсім не нові. Це, там би мовити, застаріла хронічна хвороба. Студенти це відчувають дуже добре — на своєму шлунку. Чому ж недоліки так повільно усуваються?

Повернемось знов до березневого засідання. Представник III тресту ідалені № 98 Е. М. Філатова не сказала, чому складається таке становище. Вона пропонувала використовувати таку зручну форму торгівлі, як комплексні обіди. Дійсно, форма зручна. Якщо цю форму в свою чергу втілити в зручну форму. Хай пробачать читачі цей мимовільний каламбур. Але якщо пропонувати нове, потрібно добре обміркувати, щоб це нове не стало гіршим старого. Перш за все, слід подбати про те, щоб страви були якісніми, смачними, дешевими. Які ж вигоди від комплексного обіду студентові? Він стоїть, як і всі, в черзі, вибір страв для нового обмеження, по якості обіду нічим не відрізняється від звичайного. Очевидно, на таких умовах комплексний обід популяреності не завоює. Вихід? Думати, як його зробити популярним. А для цього працівники ідалені № 98 показували представникам народного контролю навколо меню, яке вказана в накладній (завідуюча виробництвом ідалені № 98), яке погане м'ясо потрапило до них. І ми говоримо про погане постачання, хоч ступному номері.

називати це треба, мабуть, інакше. Якщо ми бачимо, що в котлетах завищений вміст хліба, то ми говоримо, що це тільки порушення технології приготування страви. Але ж м'ясо, те, яке повинно було піти на столи студентів, пішло кудись в інший бік.

Давайте ж будемо по-державному, по-партийному принципами. Відмовимось від окружних формулувань. Будемо називати речі своїми іменами, коли при перевірках стикаємося з подібними явищами. Студент має з'єсти обід сам, не ділится йміні з ким.

Чому ми благодійно дозволяємо працівникам ідалні протягом багатьох років обіцяти покращення роботи і не виконувати те, що обіцяють, а не питаемо з них як слід. Якщо представники тресту говорять: «Зі свого боку ми вживаємо всіх заходів, щоб ліквідувати недоліки», — то вони повинні відповідати за свої слова. І дійсно вживати заходів. Справжніх, безкомпромісних. І нам всім час уже досить чітко усвідомити, що побут, харчування — не дрібниці, а питання великої політики держави.

Добрим починанням є створення груп студентського контролю. Треба, щоб вони працювали постійно й ефективно. І не тільки фіксували недоліки, а й розбиралася в причинах їх досить глибоко й домагались усунення їх. Тільки постійний контроль з боку студентства й працівників університету, принципове, партійне ставлення до питань побуту допоможуть виправити становище.

Студент обідає вчора, має обідати сьогодні, завтра, кожен день. Від його обіду залежить часто більше нагірів ніж ми передбачаємо. Врешті-решт, від цього залежить його майбутній віддача суспільству. Отже, давайтє готовувати спеціалістів, у яких був би здоровий дух у здоровому тілі. Це наше громадське спільне завдання.

В. СЕНЮШКІН,
заступник голови народного контролю університету,
М. КУБЕНСЬКИЙ,
член головної групи,
Д. ГЕРАСИМЕНКО,
Н. ХМЕЛЬОВА,
член побутової комісії профкому,
Т. ЗАТИЛКІНА,
член групи народного контролю юрфаку,
А. КУЗЬМИН,
кор. «ЗНК».

ЗУСТРІЧ З ЛІТЕРАТОРАМИ

Свято радянської літератури на Одещині. В ці дні перед нами пройшло різномовне багатоголосе нашої радянської поезії і прози. Ми ще більше відчули, наскільки нам рідна і близька література кожного братського народу нашої країни, наскільки нас хвилює поетичне слово про наше прекрасне сьогодення, на якій би мові воно не було б мовлено.

Заключним акордом Дня радянської літератури стало Пушкінське свято — адже минуло 150 років з дня приїзду до Одеси О. С. Пушкіна. А напередодні цієї групи поетів завітала до нашого університету. Відбулася творча зустріч літераторів з викладачами й студентством.

За кілька годин до початку зустрічі у величезному університету, як-то мовиться, ніде яблуко було впасті. Адже тут відкрилася книжкова ярмарка. Студенти відходять від прилавків, часливо тримаючи твори О. С. Пушкіна, М. Горького, Е. Межетайса, О. Гончара, Е. Хемінгвея... Група студентів з юридичного факультету. Першокурсник Володя Діжур радо показує в бібліотеці обкладинці томік поезій Сергія Єсеніна: «Я давно мріяв придбати його поезії...» Асистент кафедри теорії історії держави та права Л. Д. Долгополова: «Я знайшла сьогодні монографію з філософії, яка мені дуже потрібна для роботи...»

Б. ЛАРС.

...Великий актовий зал. Творчі зустрічі літераторів з громадськістю університету відкриває головна працівниця Одеського відділення СПУ професор І. М. Дузь.

Вірш про Велику Вітчизняну війну, про велич радянського гуманізму, про людину, її місце в житті прочитав ленінградський поет Володимир Торопігін.

Філологічний факультет нашого університету — своєрідна кузня літературних кадрів, звідси вийшли ціла плеяда відомих письменників, поетів, журналістів, мовознавців. Тут вчиться талановита поетична молодь. Слово надається її представнику, студенту першого курсу Тарасу Федюку. Він прочитав кілька поезій.

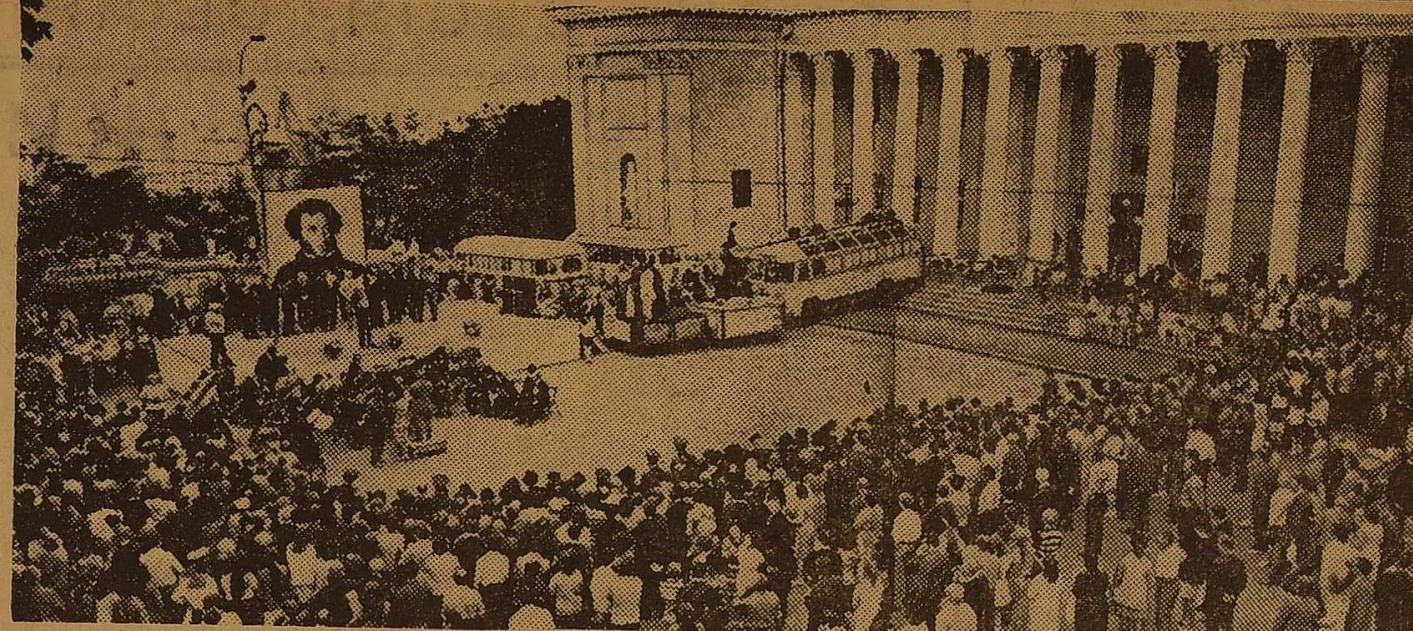
Оплесками були зустріті виступи лауреата Шевченківської премії поета Миколи Ушакова, вірші Олексія Маркова...

А яке ж свято, тим більше літератури, може обйтись без гумору? І. М. Дузь доносить до присутніх мовне багатство гумористичних творів Остапа Вишні...

Зі словами подяки звернулася до гостей викладач філологічного факультету, доцент Д. К. Кондратєва.

На згадку про зустріч І. М. Дузь вручає пам'ятні медалі університету та книгу історії університету.

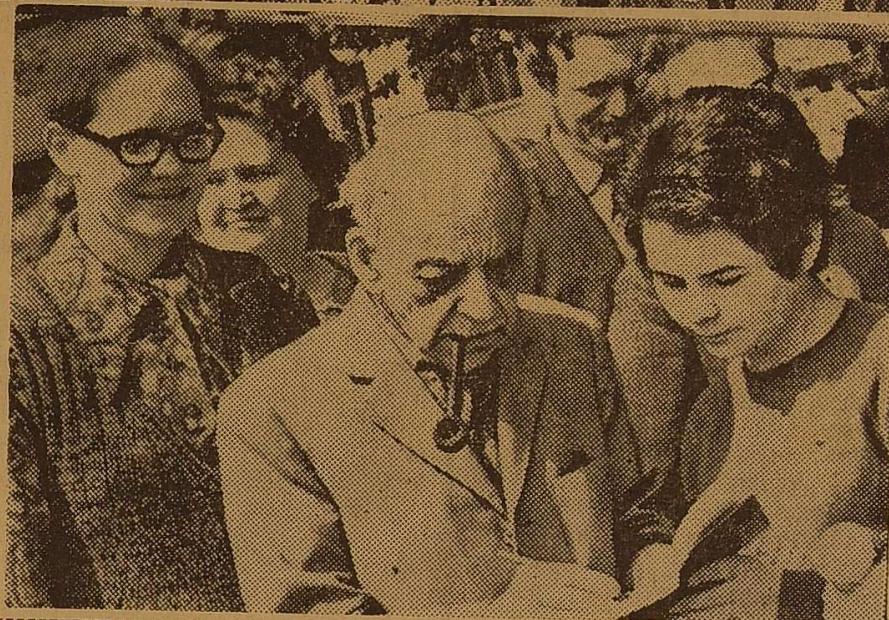
Б. ЛАРС.

Свято на Приморському бульварі, присвячене 150-річчю з дня приїзду О. С. Пушкіна до Одеси.

Поет Павло Антокольський дає автографи.

Фото О. ЛЕВІТА.

БЕРЕГТИ ЧЕСТЬ ЗМОЛОДУ

Ми глибоко поважаємо нашу молодь за її героїчну працю, самовідданість, стійку вою, наполегливість. Однак ще зустрічаються молоді люди, які прагнуть своє «я» віднайти у пляшці горілки й через це нерідко здійснюють правопорушення, а подекуди злочини.

Серйозна ділова розмова навколо цих питань точиться зараз у працівників карного розшуку у справах неповнолітніх. На допомогу їм приходять відділи міліції, інспектори дитячих кімнат міліції, яким допомагають педагоги, дзержинці — всі люди суспільства. Ось зараз і ми проходимо суспільно-політич-

ну практику, яка має на меті допомогти органам міліції в боротьбі з правопорушеннями неповнолітніх.

Нешодідно я побував на одній з дільниць міліції Жовтневого району, і про те, яку допомогу надають студенти міліції, розповіла мені інспектор Валентина Прохорівна Колісниченко.

Перед тим, як відповісти на задані питання, вона навела слова, висловлені Л. І. Брежнєвим на ХХIV з'їзді КПРС: «Відповідальність кожного перед колективом і відповідальність колективу за кожного працівника — ось невід'ємна риса нашого способу життя».

Після цього вона навела кілька прикладів, коли саме завдяки колективу неповнолітні могли стати на правильну дорогу. Так, неповнолітній Михайло Босенко за порушення соціалістичного правопорядку був притягнений до карної відповідальності. Переїхуючи в місцях позбавлення волі, Михайло не раз задумувався над скосим і ще тоді вирішив: «Із таким життям потрібно кінчати». Нині він працює на заводі пресів. Своєю працею і поведінкою він довів, що справді став на чесний шлях життя.

В. П. Колісниченко підкреслила, що в Радянському Союзі немає об'єктивних причин, які

породжували б дитячу злочинність, і умов, які сприяли б їй. Найчастіше в тому, що неповнолітні здійснюють правопорушення та злочини, вині самі батьки.

Так, І. Г. Петруньов, що проживає по вулиці Гайдара, 60, залишив сім'ю, відмовився від дочки. Цей чоловік нехтує таким важливим батьківським обов'язком, як виховання дочки. І це негативно вплинуло на її долю.

Лише повсякденна турбота про підлітка, спільні виховні заходи принесуть успіхи і бажані результати. Лише таким чином ми допоможемо нашому радянському підлітку зберегти честь змолоду. І в цьому буде частка труда студентів.

Є. ЗАКРЕВСЬКИЙ.

ДРУГ УНІВЕРСИТЕТУ

(ДО 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВЕЛИКОЇ СПІВАЧКИ)

Відзначаючи знаменну подію в культурному й мистецькому житті нашої країни — ювілей А. В. Нежданової, — одесити пишаються тим, що ця чудова актриса — їхня землячка. Колектив нашого університету має підстави для особливої гордості: адже світогляд А. В. Нежданової сформувався під впливом країнних вихованців і вчених цього закладу — переконаних демократів, людей, вірних славним революційним традиціям.

Антоніна Василівна Нежданова народилася в передмісті Одеси, в селищі Крива Балка. Її батьки були сільськими вчителями, і дитинство майбутньої співачки проходило в стінах школи. Шестиричною дівчинкою вона стала співати в школіному хорі, а в 8—9 років вже виконувала сольні партії. Селяни й робітники Усатовських кам'яних кар'єрів уже тоді ласково називали її: «наша пташеня», «наша канарочка», «Тоня-солонушка». Тоді ж, в ранньому дитинстві, почалася дружба дівчинки з приятелями батька — політично неблагонадійними студентами Новоросійського університету. В своїй книзі «Воспоминання, статті, из записних книжек» (1967 р.) Нежданова згадує: «Пам'ятою й досі одного молодого студента, якого мали за щось вислати з Одеси до Сибіру. Про це я дізналася з розмов дорослих».

Наприкінці минулого століття відбулося знайомство А. В. Неж-

данової з прогресивними професорами Новоросійського (Одеського) університету — І. М. Сечевим і Є. М. Щепкіним. «Мешкаючи в Одесі, — пише актриса, — я була в найрізноманітніх версонах суспільства. Була знайома з дуже освіченими людьми, завдяки цьому поширяв мій кругозір і я почерпнула багато хорошого... З бесід, які вони вели поміж собою, я намагалася взяти для себе якомога більше корисного. Вперше мені довелося тут чути про соціалізм, про передові ідеї людства».

Серед студентів у молодої Нежданової було багато знайомих. З них особливу роль в її житті відіграли М. Бурда і Б. Фармаковський — друзі її дігності юності. Син селянина, М. Бурда, незважаючи на те, що він був виключений з Новоросійського університету як вільновдумець, домігся вищої медичної освіти в Дерпті. Повернувшись до Одеси, М. Бурда оселився в нинішньому будинку № 5 по вул. Червочій гвардії у великій квартирі, яка дозволяла збирати для культурних розваг і наукових зустрічей широке коло одеської інтелігенції. Тут бували художники М. І. Кравченко, К. К. Костанді, М. О. Кузнецов, письменник І. М. Потапенко. «Серед наших друзів і знайомих, — згадує А. В. Нежданова, — особливо близькою стала прекрасна сім'я доктора М. К. Бурди. Цій родині я зобов'язана всією своєю арти-

стичною кар'єрою. Завдяки їх допомозі я дісталася музичну освіту в консерваторії».

Однокласник Володимира Ілліча Ульянова (Леніна), в майбутньому — видатний радянський археолог, член-кореспондент Академії Наук Б. В. Фармаковський в 1886—1892 роках навчався на історико-філологічному факультеті Новоросійського університету.

«З Борисом Володимировичем, — пише про нього А. В. Нежданова, — я була в дружніх відносинах з юніх літ. Разом з ним я відвідувала театри, концерти... Спілкування з Борисом Володимировичем мало для мене величезне значення. За його вказівками я багато читала, здебільшого — книги серйозні за змістом. Прочитала деякі статті Дарвіна, які спрочали на мене сильне враження... Чернишевського, прочитала Льва Толстого: «Ісповідь», «Воскресеніе», які ще не були надруковані — я читала їх у рукописних копіях.

Про прочитане великих бесід. Борис Володимирович роз'яснював незрозумілі для мене думки, ідеї. Він був передовою людиною з літературними поглядами, які він прищепив мені».

А. В. Нежданова, як відомо, усвідомила себе красивим голосом, поетичністю виконання, технічною досконалістю й величезним оперним та камерним репертуаром. Та ці близкі успіхи не можуть затмарити тієї великої роботи, яку славна співачка присвятила пропаганді народної пісні. В цьому знайшов свої вияв демократизм актриси, її любов до народу. І не варто забувати, що у вихованні, становленні демократизму усваженого митця велику роль відіграли країні люди нашого університету.

В. РУЖЕЙНИКОВ,
доцент.

А. В. Нежданова серед учасників університетського хору.

